

Š i f r a k a n d i d a t a :

Državni izpitni center

M 2 0 1 1 9 2 1 3

SPOMLADANSKI IZPITNI ROK

SLOVENŠČINA KOT DRUGI JEZIK

Izpitna pola 3

Daljše esejsko besedilo (400–600 besed)

Ponedeljek, 15. junij 2020 / 90 minut

Dovoljeno gradivo in pripomočki:

Kandidat prinese nalivno pero ali kemični svinčnik in enojezični slovar.

Kandidat dobi dva konceptna lista in dva ocenjevalna obrazca.

Priloga z izhodiščnim besedilom je na perforiranem listu, ki ga kandidat pazljivo iztrga.

SPLOŠNA MATURA

NAVODILA KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila.

Ne odpirajte izpitne pole in ne začenjajte reševati naloge, dokler vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite kodo oziroma vpišite svojo šifro (v okvirček desno zgoraj na tej strani in na ocenjevalna obrazca). Svojo šifro vpišite tudi na konceptna lista.

Izpitna pola vsebuje navodila za pisanje daljšega esejskega besedila, ki naj obsega od 400 do 600 besed. Število točk, ki jih lahko dosežete, je 35.

Pišite **v izpitno polo** z nalivnim peresom ali s kemičnim svinčnikom. Pišite čitljivo in skladno s pravopisnimi pravili, vendar ne samo z velikimi tiskanimi črkami. Če se zmotite, napačno besedo ali poved prečrtajte in jo zapišite na novo. Nečitljivo besedilo bo ocenjeno z 0 točkami. Osnutek daljšega esejskega besedila pišite na konceptna lista. Osnutek se pri ocenjevanju ne upošteva.

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti. Želimo vam veliko uspeha.

Ta pola ima 8 strani, od tega 1 prazno.

Priloga z izhodiščnim besedilom

Bronja Žakelj: Belo se pere na devetdeset (odlomek)

Bronja Žakelj: Belo se pere na devetdeset. Ljubljana: Beletrina, Knjižna zbirka Beletrina, 2018. 215.

Na Vojkovi me Dada čaka na vrhu stopnic. Siva je in njene oči so sive. »Pridi, pridi sem, pika moja,« reče mrtvo in potem polaga papirnate roke na moj obraz.

Rokov vijolični nahrbtnik je za vhodnimi vrati, na sivem linoleju pred najino sobo leži. Nove čelade v nahrbtniku ne najdem, najdem pa štiri zarjavele zlomljene kline pa Rokovo belo majico, še vso mokro od potu. V najino sobo grem in zlezem v Rokovo posteljo. Na blazini je še odtis njegove glave. Skrijem se pod rjuho, tako kakor takrat, ko sva bila majhna, tako kakor takrat, ko sva se igrala hišice v preriji, ko sem poznala vonj njegove kože in vonj njegovih las. Potno majico si stiskam v obraz, kajti tako je še malo tu, kajti tako je še malo moj, tako je vsaj še malo moj.

Ko v sobo pride Dada, reče: »A misliš, da mu nisva kupili dovolj dobre čelade?« In potem gre. In potem pride spet nazaj in vpraša isto. Večkrat vpraša isto in vpraša samo to.

Prazna stran

